

pct. skyldes pensionsreformen, og ca. ½ pct. i 1980.

De selvstændige erhvervsdrivende vil i 1980 formentlig kunne opnå en forbrugsfremgang, der er parallel med lønmodtagerens. Det svarer til en stigning i det totale reale forbrug på omkring ¼ pct.

For god ordens skyld bemærkes følgende om spørgsmålets indledende passus om forbrugsudvidelsen. Disse bemærkninger må sigte til regeringens tilkendegivelse i september 1978 om, at der i harmoni med bestræbelserne på at opnå en forbedring af betalingsbalancen i 1979 måtte sigtes mod at holde stigningen i det samlede private forbrug fra 1978 til 1979 på under 2 pct., og der er således ikke tale om en »årlig« stigning. Endvidere bemærkes, at den nu skønnede forbrugsstigning fra 1978 til 1979 ikke overstiger det tilsigtede med en margen af en størrelse, som aktualiserer nye foranstaltninger.

Spørgsmål 19:

En redegørelse udbedes for taktreguleringssystemets historiske baggrund og dets virkemåde i de sidste fire år. Hvor mange lønmodtagere er taktreguleringsberettigede, og hvordan fordeler de sig over følgende 1978-løngrupper: under 60.000 kr. årsløn, mellem 60.000 kr. og 90.000 kr., mellem 90.000 og 120.000 kr., mellem 120.000 og 180.000 kr. og over 180.000 kr.? Hvor mange har særlige pensionsrettigheder ud over de nævnte lønbeløb?

Svar:

1. Taktreguleringssystemet indførtes ved forlængelsesloven af 1975. I forslaget til lov herom hed det i forbindelse med afskaffelsen af den procentvise dyrtidsregulering, som hidtil havde været gældende blandt andet for størsteparten af de offentligt ansatte, i § 2, at der kunne »aftales en taktregulering til iværksættelse fra begyndelsen af det andet år i den forlængede overenskomst- eller aftaleperiode«.

I bemærkninger til lovforslaget hed det herom:

»De lønsystemer, der findes i størstedelen af den offentlige sektor og på en række andre områder, giver ikke samme smidige løn-

reguleringsmuligheder som på store dele af det private arbejdsmarked.

Den procentvise dyrtidsregulering på disse områder har – ud over at yde kompensation for dyrtiden – også haft til formål i nogen grad at tilgodese disse lønmodtagere for andre områders lønglidning.

Som led i gennemførelsen af ensartede dyrtidsportioner til alle overenskomst- og aftaleforhold foreslås det derfor i stk. 2 at åbne adgang til gennem indgåelse af taktreguleringsordninger at foretage rimelige justeringer på grundlag af indkomstudviklingen i det øvrige samfund.«

Under udvalgsbehandlingen ansås det for ønskeligt, at der blev tilvejebragt en fælles taktregulering for den offentlige sektor. Det besluttedes derfor at lovfæste nedsættelsen af et enkelt paritetisk nævn for hele denne sektor. Bestemmelse herom blev optaget i lovens § 5.

2. Siden indførelsen har udviklingen i taktreguleringsprocenten været:

1. april	1976: 0,87 pct.
1. oktober	1976: 0,93 pct.
1. april	1977: 0,86 pct.
1. oktober	1977: 0,79 pct.
1. april	1978: 1,46 pct.
1. oktober	1978: 1,06 pct.
1. april	1979: 1,36 pct.

Samlet har dette forløb resulteret i en stigning på 7,5 pct. af lønsummen bortset fra dyrtidsbetaling og taktregulering.

3. Så godt som alle offentligt ansatte er inde under taktreguleringssystemet.

For så vidt angår statstjenestemændene er fordelingen på 1978-løngrupper således:

	pct.
Under 60.000 kr. pr. år.....	0
60.000 kr. – 89.999 kr. pr. år.....	56
90.000 kr. – 119.999 kr. pr. år.....	33
120.000 kr. – 179.999 kr. pr. år.....	6
180.000 kr. og derover.....	5

I alt 100

Denne gruppe udgør pr. 1. april 1979 ca. 150.000 personer. For den øvrige del af de offentligt ansatte (ca. 450.000) er det ikke muligt at give præcise oplysninger om fordelingen på løngrupper.